

Kovačiča, veleposestnika in župana pri Sv. Luciji. Po mnogoletnem delu in natančnem vršenju dolžnosti deželnega poslanca pokaral je, da razen sposobnosti ima tudi dobro voljo, izpolnjevati dolžnosti, katere sprejme ljudski zastopnik s svojo izvolitvijo. Lista, katero je postavil volilni odbor, bila mu je sveta. Ko se je pokazalo pri volitvi v kmečkih občinah nje govorega okraja nasprotovanje proti enemu postavljenih kandidatov, došel je sam na volišče in je (z gospodom Ivancičem) pregovoril volilce, da so se udali in sprejeli nasvetovanega jim kandidata. Ako bi bil isel g. Kovačič le stoti del one pohlepčnosti po deželnoobčinskih sedeh, ki se včasih pri kom nahaja, in ako bi bil le od daleč namignil, da bi sprejel volitev proti postavljenemu kandidatu, izvoljen bi bil s vsem glasovi. Ali mož se je držal moško in kot mož ostal je — ne odtilu.

Prišel je dan volitve v velikem posestvu, kateremu je bil g. Kovačič priporočen kot kandidat. Dogodki pri prejšnjih volitvah so bili uročili razburjenost, valed katero se je močno agitovalo proti „Tolmincem“. G. Kovačič ni dobival vseh slovenskih glasov, ampak delili se so med njim in dr. Lisjakom. Italijani, ki so se bahali s velikim številom volilcev in pooblastil, glasovali so kompaktno za svoje kandidate. V tistem trenutku zdel se je izid za Slovence negotov, za tretjega kandidata (Kovačič-Lisjak) brez ožje volitve nemogoč. G. Kovačič je bil pričujoč, ko se je to vršilo. Ko je s drugimi vred spoznal nevarnost situacije, storil je moški sklop, ki prča o njegovi narodni zavednosti in pokrtovalnosti, ter ga je pri tej prči izvršil. Sklenil je, da odstopi od kandidature, ki mu je bila ponujena, in je to navzočim volilcem glasno naznanil. Na to se glasovi niso več cepili in dr. Lisjak je bil izvoljen. G. Kovačiču pa gre čast, da je k temu pripomogel s svojo odpovaljo, s katero je spričal, da mu je više narod in narodova korist, ko osebna čast, ki nekaterim ljudem glave meča. Goriški Slovenci naj si zapomnijo ta rodoljubni čin g. Kovačiča, da bodo znali, kako ravnati se, ko pride prilika. Slava neobličnemu, pokrtovalnemu možu!

V Gorici, dne 20. julija. (Učiteljskega društva glavni občni zbor) je bil dne 18. t. m. v prostorih slovenskega oddelka deželne kmetijske šole v Gorici. — Vdeležba je bila dovoljna, tako, da vsako z veseljem opazuje lep društven napredek, katerega sta tudi omenjala v svojih poročilih predsednik in tajnik. Predsednik g. T. Jug se s toplimi besedami spominja preveselega, kakor tudi prjalostnega dogodka v prejšljih rodovini vladajočega Nj. Vel. našega cesarja; namreč štiridesetletnice cesarjeve in smrti nadvojvode cesarjeviča Rudolfa. Društveniki vtanejo in zakliknejo v spomin „Živio“ in „slava“. — Vzemši v znanje tajnikovo, kakor tudi ugodno blagajnikovo poročilo, prečitajo se imena starih in novih društvenikov. Pri tem smo zapazili dvoje, kar velja omeniti in sicer prvič veselo vest, da so pristopili našemu društvu tudi gg. učitelji na c. kr. vadnici v Gorici; drugič pa nasprotno, da se učiteljice ogibljejo našega društva, kakor da bi isto ne delovalo tudi v njih korist. To gotovo ni lepo, da so le tri gg. učiteljice v društvu. Te tri naj bodo ostalim v izgled in posnemo. Pričakujemo, da se v prihodnjem zamuda popravi. Vsi, kakor eden, moramo delati v prosep štoli in učiteljstva!

Kakor druga leta, tako se je sklenilo tudi

nost; modrega, pametnega postopanja je treba. Kdor nevarnost išče, t. j. kdor brez pameti postopa, tisti v nevarnosti pogine. Zato je pa dobrotljivi Bog nam na prvo podaril luč ino sicer na vseh nevarnih voglih. Kdor ne pazi, pogine. Prva luč je pamet, razsvetljena po Kr. naukih, po vpljivu sv. Duha, ki za vsako potrebo, na vsako pot posebne darove podeljuje. To so mornarske svetilne na morju tega nemirnega in nevarnega življenja.

Ako pa kjo luč ugašane, se poda tja, kjer mu gotovo nevarnost preti; n. pr. ko je človek vedno žejen, ino sicer ne po vodi, marveč le po močnem vinu brez vode; ako mu je trno vino, bodisi z vodo ali brez vode vse nič; ako višjo stopajo alkohola zahteva tisti tekočini, kateri on pravi šnaps; ako ne prevdarja nevarnosti, ki mu preti, in ne gleda na visoko svetilno (božjo zapoved), in ne okrmi hitro na pravo pot, po kateri more edino priti v zavetje časne in večne sreče, — zabrede tako, da se težko več reši.

Šlihi se čisto krat, ta je žel na bebou, uni je potel, tretji je sebe in celo družino v največjo siromaštvo pripravil; zopet od druga se govore, da je sam sebe vsmrtil, ali celo sebe i celo družino umoril, ker je s igro in pijančevanjem vse zapravil. Pa kaj sem li jaz v stanu vse časne revščine ino pogube naštetiti, v ktere se nezmerni pijanec ino posebno šnapsar tebebi? Sodnije, ječe in zaporu bi gotovo in žalibog dolg koledar takih nesvetnikov osnovati vtegnili. To je vendar še večinoma časna poguba tako strašni; kar pa iz nje sledi, je gotovo strašnejše. Junček se od starega vola orati i voziti uči. Kakšni bodo otroci takega očeta (šnapsarja)? (Dalje pride).

letos poslali petičjo visokemu deželnemu zboru za zboljšanje gnetnega učiteljskega stanja. Ravnamo pa po besedah sv. pisma: trkajte in se vam odpre, prosite in se vam bo dalo.... dolgo uže trkamo, a ušesa se bila doselej povsem zaprta; prosili smo, a vedno zastoj. No, upanja nismo še izgubili, da ti bile sv. besede pri našem veliki dež. zboru ob voljave prišle, marveč ponovili smo tudi leto storo prošnjo.... Bode li kaj pomogla? Dal Bog i naši gg. deželni poslanci! Poleg drugih manj važnih zadev sklenilo se je večstransko podpirati slovenskega rodoljuba g. Likarja, trgovca s šolskimi potrebčinami in priporočiti tudi drugim nenavzočim tovarišem, da ga podpirajo, da ne obnemore pod težo konkurence naših narodnih nasprotnikov, koji so se menda zarotili unčiti Likarja — Slovenca. Pokažimo, da se vsi zavedamo svoje stanovske kakor tudi narodne dolžnosti. Todaj, vai k Likarju!

Kot zadnja točka je bila volitev novega odbora, v koji so izvoljeni trij stari in dva nova odbornika. — Prihodnjemu zborovanju se je določil prvi četrtak oktobra meseca t. l. v Gorici na slov. oddelku dež. kmet. šole. Da slavno vodstvo iste šole radovoljno prepusti svoje prostore našemu društvu, naj sprejme našo iskreno zahvalo.

Politični razgled.

Presvetli cesar Fran Josip I. pojde v rešnici meseca avgusta obiskat nemškega cesarja Viljelma v Berlinu, ali gledé dneva se ne ujemajo poročila raznih listov.

Na Češkem zmagauejo Staročehi pri ožjih volitvah v deželni zbor, pa z jako majhnimi večinami. Nemci se ožjih volitev ne udeležujejo.

Ministri so zdaj večinom na hladu. O ministru Gavču se pripoveduje, da je dobil odpust za šest tednov in da potem se mu podaljša za nedoločen čas, oziroma da prepusti svojo listnico ali portefeuille drugemu možu. Vse dolži ministra Gavča, da je on največ pripomogel s svojim „Dislocationserlassom“ gledé srednjih šol, da so dobili Mladočehi in drugi radikalci tako moč.

Deželni predsednik v Šleziji postal je dr. Jaeger, do zdaj v službi pri ministerstvu na Dunaji. Tudi o cesarskem namestniku v Gradcu, baronu Kubecku, so listi pisali, da pojde v stalni pokoj in da na njegovo mesto pride grof Enzensberg iz naučnega ministerstva; ali do zdaj se ta vest ni še potrdila.

Deželni predsednik vojvodine kranjske, baron Winkler, dobil je daljši dopust ter je šel na zrak na Gorenjsko. Srečna dežela. V Trstu vodi namestništvo namestništveni podpredsednik vitez Rinaldini in zdi se, da namestnik ne bo tako hitro imenovan. Nekateri menijo, da provizorij bo trpel, dokler ne končajo deželni zbori svojih zborovanj, drugi pa, dokler se ne izvršijo dopolnilne volitve v mestni zastop tržaški, ki bodo avgusta ali septembra. Policijski ravnatelj Pichler v Trstu dobil je dopust, s katero se najbrže ne vrne več.

Istrski Italijani skrbijo, da svet govori o njih. Hudo jih peče, da so domačini Hrvati in Slovenci zmagaui z mnogimi kandidati za deželni zbor in da imajo toliko poslancev v skupini kmečkih občin, namreč osem, tako da morejo voliti izmed sebe enega deželnega odbornika. Da bi to zaprečili, sklenili so Talijani, kakor se sploh piše po listih, da ovržejo pet slovanskih volitev iz kmečkih občin, da potem štiri italijanski poslanci iz kmečkih občin izvolijo odbornika po svojem srci. Tudi za deželnega glavarja v Istri gre Italijanom težko. Radi bi imeli na tem mestu zagrizenega, duševno in telesno onemoglega, 70 letnega starčka dr. Campitelli-ja, po duhu iz rodu kneza Hohenlohe, državnega poslanca, kakor listi trdijo. V ta namen je bil baje baron Pretis poslal zdravstvenega svetovalca dr. Bohata-o, naj bi starega gospoda preiskal in izrekel, ali je še za tako imenitno mesto.

Na Kranjskem je veliko lasanje med „Slovincem“ in „Slovenskim Narodom“ ter med gospodo, ki vzdržuje ali pokriva ta lista. Razen osebne mržnje, škodoželjnosti in oholega pohlepa lopniti nasprotnika, da bi več ne vstal, je težko pokazati, kaj žene te politike v boj, dasi nosijo

jako lepe in častitljive zastave pred seboj. Razen načel, za katera se baje bojujejo naši vrli junaki, naj bi imeli vedno tudi v sebi in nasledke pred očmi, kajti po teh se čini politika.

Naši bratje na južnem Štajerskem čudovito napredujejo. Veže jih čista narodna ljubezen brez zaprek, izvirajočih iz pohlepa po kaki službici in po časti; zato dosegujejo reči, ki jih delajo častivredne v očeh prijatelja in neprijatelja. V občinski zastop okolice celjske zmagaui so v skupini veleposestnikov po hudem boji z 48 glasovi proti 46. V Celji so si pa ustanovili hranilnico za južno Štajersko po vzgledu večjih hranilnic iz prejšnjih časov.

Po raznih krajih naše domovine ustavljajo delavci delo ter zahtevajo manj dela in večje plačilo. Iz tega povoda bili so veliki neredi na Dunaji o velikonočnih praznikih, pozneje v Pragi, Brnu, Steyeru in drugih mestih. Slednjič pridružili so se praznovalcem premogo-in rudokopi v Kladnem na Češkem, v Müuzbergu, Seegrabnu in drugih krajih na Štajerskem, zadnje dni pa v Trbovljah na južnem Štajerskem. Pravi izgredi in neredi so bili v Kladnem; drugod se je vršilo vse bolj mirno in delavci so se pogodili s svojimi gospodarji. Taka znamenja kažejo, da družbin red, kakršen je dandanes pri nas, potrebuje premembe in poprav.

Veliko se je govorilo in pisalo zadnji teden o sv. očetu, da bi namreč moral zapustiti Rim, ako se ne zboljša njegov položaj. Italijanska vlada se močno boji, da bi papež Rim zapustil, ker Italija bi ne imela potem pri evropskih vladah one milosti, katero ima zdaj prav radi papeža, ki prebiva v Rimu. Italijanska policija varuje Vatikan (papeževo palačo) noč in dan, da bi vsaj vedela, kam pojde papež, ako bo moral res oditi.

Italijanska irredenta je imela v Rimu poseben odbor za Trst in Trident, ki je vodil v blaženem čevlji agitacijo proti zunanjim državam za združenje omenjenih mest z Italijo. Preteklo nedeljo je hotel oni odbor razobesiti po vseh italijanskih mestih neke oklice, pisane v irredentskem duhu; ali ministerski predsednik Crispi je to prepovedal ter razpustil odbor, ki prizadeva vladi težave na zunaj, celo z italijanskimi zaveznicami.

Italija oborožuje z veliko silo, kakor da bi morala uže jutre stopiti na bojno polje, posebno mornarico pripravljajo in opravljajo noč in dan. V Špeciji, Livornu, v arsenalu beneškem delajo celo po noči pri električni luči. Pravijo, da se bojijo napada od Francije, a da v tem slučaju bi jim pomagala Nemčija.

Tudi na Nemškem se razpravljajo bojna vprašanja ter premišlujejo, ali bi bilo bolje koj napasti Francoze, ali pa čakati še kako leto. Vojaški velikani so za to, da čas bi bil vojski ugoden; ali Bismark ni odprl še svojih ust, in najbrže jih tudi ne odpre tako hitro, kajti, ko se govori o vojski, je ne bo, ko potihnejo glasovi o nji, je bolj verjetna.

Ruski car Aleksander obiše nemškega cesarja Viljelma; vendar se ne snideta v Berlinu, kakor je bilo govorjenje, marveč na bojni ladiji pri Kielu. Nekateri časniki razlagajo sestanek na morji s tem, da ruski car se ne čuti varnega na suhem, posebno ne na železnicah.

Srbski regent Ristić je bolan in potrebuje daljšega pokoja, da si utrdi zdravlje. To je mlademu kraljestvu neprilčno, ker nima še stalnih in trdnih razmer. Kralj Milan je došel v Belgrad, kjer ostane nekaj časa.

Francozi imajo še vedno z Boulangerjem opraviti, kateremu so obesili tožbo na vrat ter odrekli mu pasivno volilno pravico, dokler ne bo rešena njegova zadeva pred sodnijo.

Domače in razne vesti.

Osebnosti. Franc Cogna, c. k. višji kontrolor pri c. k. brzojavnem uradu v Trstu, ter pisatelj in pesnik slovenski, stopil je v stalni pokoj. — Henrik Stepančič iz Temnice na Krasu dovrši

